

Sygn. akt VI ACa 29/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Ewa Śniegocka

Sędzia SA Agata Zając (spr.)

Sędzia SA Teresa Mróz

Protokolant Katarzyna Kędzierska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne wobec masy upadłości i o zapłatę kwoty 126 725 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 22 lipca 2011 r. sygn. akt XX GC 4/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od Syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 29/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. wniósł o:

- uznanie za bezskuteczną wobec masy upadłości czynności prawnej przeniesienia przedsiębiorstwa upadłego na rzecz pozwanego w zamian za objęcie udziałów;

- uznanie za bezskuteczne wobec masy upadłości czynności sprzedaży rzeczy ruchomych wymienionych w fakturach z 11 stycznia 2005 r. nr (...), (...) i (...);

- nakazanie pozwanemu zwrotu do masy upadłości wszystkich składników mienia, które ubyły z majątku upadłego lub do niego nie weszły na skutek zaskarżonych czynności;

- gdyby zwrot w naturze okazał się niemożliwy – zasądzenia kwoty 2 675 773 zł na podstawie art. 134 prawa upadłościowego i naprawczego;

- uznanie za bezskuteczną wobec masy upadłości uznanie za bezskuteczną wobec masy upadłości umów sprzedaży wierzytelności z 20 grudnia 2004 r. i 14 lutego 2005 r. oraz z 17 października 2005 r. i zasądzenie dodatkowo kwoty 126 725 zł

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując zasadność roszczeń powoda, a także podnosząc, na wypadek uwzględnienia powództwa, zarzut potrącenia dochodzonej przez powoda należności w kwocie 2 675 773 zł z wierzytelnościami pozwanego w kwocie 9 836 536,55 zł wynikającymi z zapłat dokonanych w imieniu upadłego.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2008 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo.

Na skutek apelacji powoda wyrokiem z dnia 7 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznał za bezskuteczną wobec masy upadłości (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. w upadłości czynność prawną dokonaną 14 grudnia 2004 r. polegającą na przeniesieniu przedsiębiorstwa upadłego w zamian za objęcie udziałów w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz uchylił zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie i przekazał sprawę w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny wskazał, że w zakresie żądania uznania za bezskuteczne czynności udokumentowanych fakturami (...) podstawą roszczenia jest art. 128 prawa upadłościowego i naprawczego, zaś dla rozstrzygnięcia zasadności tego żądania nie jest istotna ekwiwalentność świadczeń czy kwestia dokonania zapłaty, nie jest też wymagane wykazanie, że czynność miała na celu pokrzywdzenie wierzycieli, istotne znaczenie ma natomiast kwestia wzajemnego powiązania Spółek dokonujących czynności w świetle art. 4 ksh, zaś w tym zakresie Sąd Okręgowy nie dokonał ustaleń. Sąd Apelacyjny wskazał też na brak ustaleń dotyczących możliwości zastosowania wobec zakwestionowanych czynności prawnych art. 527 k.c.

Skarga kasacyjna pozwanej Spółki wywiedziona od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I wyroku Sądu Apelacyjnego została oddalona wyrokiem Sądu Najwyższego z 9 września 2010 r. I CSK 69/10.

Pismem z dnia 22 listopada 2010 r. powód zmodyfikował powództwo w ten sposób, że wniósł o orzeczenie, że pozwany ma obowiązek zapłaty na rzecz powoda kwoty 2 675 773 zł z wnioskiem o wydanie wyroku częściowego co do kwoty 1 735 000 zł wchodzącej w skład tego roszczenia.

Kolejnym pismem z dnia 25 marca 2001 r. powód sprecyzował powództwo wskazując, że:

- wnosi o zasądzenie kwoty 1 735 000 zł będącej wartością przeniesionego przedsiębiorstwa zgodnie z umową z 2004 r. z uwagi na to, iż bezprzedmiotowe jest żądanie wydania przedsiębiorstwa w naturze, bo przedmiotem zbycia były głównie wierzytelności – obecnie zwindykowane lub przedawnione, zapasy oraz wyposażenie przedsiębiorstwa – sprzedane lub zniszczone na skutek upływu czasu,

- wnosi o uznanie za bezskuteczne czynności sprzedaży rzeczy ruchomych wymienionych w fakturach (...) oraz zasądzenie kwoty 100 930,80 zł odpowiadającej wartości ruchomości wskazanych w fakturach,

- cofa żądanie wydania przedmiotów, które na skutek zakwestionowanych czynności nie weszły do masy upadłości, a podtrzymuje żądanie zapłaty kwoty 2 195 889,73 zł na co składają się:

kwota 1 735 000 zł jako wartość przedsiębiorstwa

kwota 100 930,80 zł jako wartość zbytych ruchomości

kwota 233 233,87 zł jako wartość utraconych zysków

kwota 126 725 zł jako wartość przelanych wierzytelności,

- podtrzymuje żądanie zgłoszone w piśmie z 30 listopada 2006 r.

- cofa powództwo w zakresie kwoty 479 883,30 zł i zrzeka się roszczenia w tym zakresie.

Wyrokiem z dnia 22 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne wobec masy upadłości i o zapłatę kwoty 126 725 zł.

Sąd Okręgowy dokonał następujących ustaleń faktycznych:

W dniu 20 grudnia 2004 r. (...) sp. z o.o. (po zmianie nazwy - (...) sp. z o.o.) sprzedała pozwanej (...) sp. z o.o. wierzytelność wobec S. G. w wysokości 1 853 zł za połowę tej kwoty, cena sprzedaży została uregulowana potrąceniem wzajemnych należności.

W dniu 14 lutego 2005 r. (...) sprzedała pozwanej wierzytelność wobec S. O. w wysokości 8 164 zł za połowę tej kwoty, cena sprzedaży została uregulowana potrąceniem wzajemnych należności.

W dniu 17 października 2005 r. na nieustalonych warunkach został dokonany przelew wierzytelności w kwotach 16 524 zł i 78 248,16 zł przysługujących (...) wobec Zarządu Dróg Miejskich w W. na rzecz pozwanej.

W nieustalonym czasie, nie później niż 11 stycznia 2005 r. doszło do sprzedaży przez (...) na rzecz pozwanej rzeczy ruchomych za kwoty 16 348 zł, 69 513,36 zł i 15 069,44 zł, 11 stycznia 2005 r. zostały wystawione faktury nr (...) w których wskazano, że zapłata ceny następuje przez potrącenie wzajemnych wierzytelności.

W dniu 6 czerwca 2005 r. do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

W dniu 10 listopada 2005 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. ogłosił upadłość Spółki (...) obejmującą likwidację majątku.

Pismem z 31 maja 2006 r. syndyk, powołując się na bezskuteczność czynności stwierdzonych fakturami nr (...) wezwał do przekazania masie upadłości rzeczy będących przedmiotem sprzedaży lub zapłaty ich równowartości w kwocie 100 930,80 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy wskazał, przywołując uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2010 r. IV CSK 424/09, że nie można jednocześnie żądać i uznania czynności za bezskuteczną wobec masy upadłości i zapłaty w pieniądzu, bowiem ta możliwość aktualizuje się tylko wtedy, gdy przekazanie w naturze tego, co z majątku upadłego ubyło lub nie weszło jest niemożliwe – z tego powodu nie było przedmiotem rozpoznania Sądu Okręgowego żądanie zapłaty kwoty 1 735 000 zł ani żądanie zapłaty kwoty 100 930 zł.

Odnosząc się do żądania zapłaty kwoty 233 233,87 zł jako równowartości utraconych zysków na skutek przekazania umów i koncesji Sąd Okręgowy wskazał, że to roszczenie także nie było przedmiotem rozpoznania, gdyż z uzasadnienia pozwu nie wynika, aby kwota ta była objęta punktem 4 pozwu. Na marginesie Sąd Okręgowy uznał, że brak dowodu co do wysokości tego roszczenia, a żądana kwota jest całkowicie abstrakcyjna.

W zakresie żądania uznania za bezskuteczne umów sprzedaży stwierdzonych fakturami (...) Sąd Okręgowy uznał, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 128 prawa upadłościowego, w szczególności nie wykazano, że czynności te zostały dokonane w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, brak bowiem twierdzeń i dowodów, że ogłoszenie upadłości było skutkiem wniosku złożonego w czerwcu 2005 r., brak też twierdzeń co do istnienia powiązań kapitałowych między spółkami.

Odnosząc się do żądania uznania za bezskuteczne umów przelewu wierzytelności Sąd Okręgowy wskazał, że powód nie wykazał istnienia przesłanek z art. 527 k.c.; powód powinien bowiem udowodnić, że zaniechanie egzekwowania przez dłużnika wierzytelności objętych umowami z 20 grudnia 2004 r. i z 14 lutego 2005 r. i uzyskanie połowy ich wartości od nabywcy wierzytelności przyczyniło się do zwiększenia stanu niewypłacalności dłużnika; ponadto brak treści umowy z 17 października 2005 r. uniemożliwia dokonanie oceny czy zaistniały przesłanki z art. 527 § 2 k.c.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, skarżąc wyrok w zakresie punktu I oddalającego powództwo i wnosząc o uchylenie wyroku w tej części i orzeczenie zgodnie z żądaniem powoda ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił Sądowi Okręgowemu:

- wydanie merytorycznego orzeczenia bez rozpoznania sprawy w zakresie żądania z punktów 1, 3 i 4 pozwu;
- wydanie merytorycznego orzeczenia przy jednoczesnej odmowie rozpoznania sprawy czym zamknięto powodowi drogę do ewentualnie innego postępowania sądowego;
- zastosowanie do przedmiotowego stanu faktycznego art. 189 k.p.c. ;
- nie zastosowanie art. 127, 128 i 134 prawa upadłościowego i naprawczego;
- błędne zastosowanie art. 479⁴ § 2 k.p.c.;
- błędną interpretację dowodów przywołanych w sprawie
- naruszenie art. 227 k.p.c. polegające na pominięciu części dowodów
- błędne ustalenie stanu faktycznego przez podanie, w zakresie części roszczeń, innej podstawy prawnej roszczenia niż wniósł powód oraz błędne ustalenie które roszczenie pozwu jest głównym a które alternatywnym.

Pozwana Spółka wniosła o oddalenie apelacji z zasądzeniem kosztów.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Za bezzasadne Sąd Apelacyjny uznał zarzuty dotyczące wydania merytorycznego orzeczenia bez rozstrzygnięcia o wszystkich żądaniach zawartych w pozwie oraz błędnego zastosowania art. 479⁴ §2 k.p.c., czego konsekwencją było pominięcie części żądań powoda.

Zarzuty apelacji mogą być bowiem uznane za zasadne tylko w zakresie, w jakim odnoszą się do istniejącej części rozstrzygnięcia zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Apelacyjnego, z uwagi na charakter roszczeń zgłoszonych przez powoda w toku niniejszego postępowania, dotyczących różnych czynności dokonanych przez upadłego i ze wskazaniem odmiennych podstaw prawnych uzasadniających zdaniem powoda uznanie tych czynności za bezskuteczne wobec masy upadłości, brak rozpoznania o zasadności części roszczeń, na co jednoznacznie wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku, pozostaje bez wpływu na treść rozstrzygnięcia objętego apelacją.

Nie ma też podstaw do uznania, że pominięcie części żądań zamyka powodowi drogę sądową – powód mógł bowiem złożyć wniosek o uzupełnienie wyroku.

Za bezzasadny Sąd Apelacyjny uznał też zarzut naruszenia art. 227 k.p.c., skarżący bowiem nie wskazał, jakie dowody zostały przez Sąd Okręgowy bezzasadnie pominięte.

Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy, uzupełniając te ustalenia w sposób następujący:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 grudnia 2006 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. oddalił powództwo (...) sp. z o.o. o zasądzenie od m.(...) W. o kwotę 14 335 zł i 21 935,70 zł z tytułu kosztów utrzymania, konserwacji i modernizacji sieci wodociągowej, jako wierzytelności nabytej w drodze cesji od spółki (...), z uwagi na niewykazanie istnienia wierzytelności (akta sprawy VIII GC 1753/06 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 8 stycznia 2007 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie odrzucił pozew (...) sp. z o.o. o zasądzenie od m.(...) W. kwoty 25 344,90 zł z tytułu kosztów utrzymania, konserwacji i modernizacji sieci wodociągowej, jako wierzytelności nabytej w drodze cesji od spółki (...), z uwagi na niedopuszczalność rozstrzygnięcia żądania przed wydaniem przez właściwy organ ustalenia i podziału kosztów utrzymania kanalizacji powoda (akta sprawy I C 1797/06 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 21 września 2006 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy oddalił powództwo (...) sp. z o.o. przeciwko syndykowi masy upadłości Zakładów (...) SA o zapłatę kwoty 78 248,16 zł z tytułu kosztów utrzymania, konserwacji i modernizacji sieci wodociągowej, jako wierzytelności nabytej w drodze cesji od spółki (...), ze wskazaniem, że brak dowodu na istnienie tej wierzytelności (akta sprawy IX GC 2443/06 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy).

Powyższe ustalenia faktyczne w ocenie Sądu Apelacyjnego nie dają podstaw do uwzględnienia apelacji.

Bezskuteczność czynności prawnych dokonanych przez upadłego przy spełnieniu przesłanek z art. 127 lub 128 prawa upadłościowego i naprawczego następuje z mocy prawa, a wyrok stwierdzający bezskuteczność tych czynności ma charakter deklaracyjny.

Wobec powyższego co do zasady Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 kwietnia 2010 r. IV CSK 424/09, że nie ma uzasadnienia prawnego jednoczesne wytoczenie powództwa o ustalenie, że czynność prawna jest bezskuteczna z mocy samego prawa (art. 128 p.u.n.) i o zasądzenie równowartości tego, co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego albo do niego nie weszło (art. 134 p.u.n.), a wyrok uwzględniający jednocześnie oba te powództwa narusza art. 189 k.p.c.

Zatem powództwo obejmujące żądanie uznania za bezskuteczne czynności prawnych w postaci sprzedaży rzeczy ruchomych, już z uwagi na brak interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. podlegało oddaleniu, a tym samym rozstrzygnięcie w tym zakresie odpowiada prawu, zaś wyrok Sądu Okręgowego z dnia 22 lipca 2011 r. nie zawiera rozstrzygnięcia o żądaniu zwrotu równowartości rzeczy ruchomych zbytych na podstawie tych umów.

Odnosząc się do żądania obejmującego uznanie za bezskuteczne umów przelewu wierzytelności oraz zasądzenie kwoty odpowiadającej wartości tych wierzytelności należy wskazać, iż w tym zakresie wskazaną przez powoda podstawą prawną żądania były zarówno przepisy art. 127 prawa upadłościowego i naprawczego (co do umów z 20 grudnia 2004 r. i z 14 lutego 2005 r.), jak i art. 527 k.c. (co do umowy z dnia 17 października 2005 r.) oraz art. 134 prawa upadłościowego i naprawczego.

Niewątpliwie wyrok uwzględniający skargę pauliańską ma charakter konstytutywny, a więc w tym zakresie nie ma zastosowania wskazany wyżej art. 189 k.p.c., gdyż dopiero uznanie czynności prawnej za bezskuteczna otwiera drogę do wystąpienia z żądaniem wydania uzyskanej korzyści uzyskanej do masy upadłości.

Tym niemniej Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż powód nie wykazał istnienia przesłanek z art. 527 k.c., przede wszystkim brak jest wykazania związku między zaskarżoną czynnością a pokrzywdzeniem wierzycieli upadłego. Niewątpliwie z uwagi na podstawą przesłankę bez zaistnienia której nie jest możliwe uwzględnienie skargi pauliańskiej, jaką jest pokrzywdzenie wierzyciela, istotna jest kwestia istnienia wierzytelności objętych umowami przelewu i realnej możliwości ich wyegzekwowania. Powód nie przedstawił zaś żadnych dowodów zmierzających do

wykazania, że wierzytelności te istniały, ani dowodów dotyczących możliwości uzyskania przez wierzycieli upadłego zaspokojenia z tych wierzytelności. Z ustaleń dokonanych przez Sąd Apelacyjny na podstawie wskazanych wyżej akt sądowych wynika zaś, że w zakresie wierzytelności jakie miały przysługiwać upadłej Spółce przeciwko m.(...) W. z tytułu kosztów utrzymania, konserwacji i modernizacji sieci wodociągowej toczyły się sprawy z powództwa pozwanego jako nabywcy wierzytelności, zakończone prawomocnymi orzeczeniami o oddaleniu powództwa z uwagi na brak wykazania istnienia wierzytelności i odrzuceniu pozwu z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje też podstaw do uznania, iż czynności w postaci przelewu wierzytelności są bezskuteczne wobec masy upadłości z mocy art. 127 czy art. 128 prawa upadłościowego i naprawczego.

Uznanie, iż czynności prawne dokonane przez upadłego są bezskuteczne wobec masy upadłości z mocy art. 127 prawa upadłościowego i naprawczego wymaga wykazania, że czynności te zostały dokonane w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a także że czynności te były nieodpłatne, a w razie ich odpłatności – że wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego.

W odniesieniu do umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 października 2005 r. brak wykazania treści umowy uniemożliwia stwierdzenie, czy umowa była nieodpłatna lub też jaka była wartość wzajemnych świadczeń wynikających z tej umowy, a tym samym należy uznać, że powód – na którym zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu – nie wykazał zaistnienia przesłanek z art. 128 prawa upadłościowego i naprawczego.

Umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 grudnia 2004 r. i 14 lutego 2005 r. nie były umowami nieodpłatnymi: z treści umowy sprzedaży wierzytelności z 14 lutego 2005 r. (k. 345) wynika, że jej przedmiotem była wierzytelność z tytułu zaciągniętej przez S. O. w dniu 25 września 1997 r. pożyczki na kwotę 8 164,20 zł, a wierzytelność tę pozwana nabyła za kwotę 4 082,10 zł, zaś z treści umowy sprzedaży wierzytelności z 20 grudnia 2004 r. (k. 346) wynika, że jej przedmiotem była wierzytelność z tytułu zaciągniętej przez S. G. pożyczki na kwotę 1 853 zł, a wierzytelność tę pozwana nabyła za kwotę 926,50 zł.

Wobec braku dowodu istnienia wierzytelności objętych obu wskazanymi wyżej umowami i realności uzyskania przez wierzyciela zaspokojenia nie ma podstaw do uznania, że wierzytelności te zostały zbyte za kwotę rażąco nieadekwatną do ich wartości.

Uznanie, iż czynności prawne dokonane przez upadłego są bezskuteczne wobec masy upadłości z mocy art. 128 prawa upadłościowego i naprawczego wymaga wykazania, że czynności te zostały dokonane w ciągu sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości z osobami fizycznymi lub prawnymi wymienionymi w art. 128 ust. 1 i 2 prawa upadłościowego i naprawczego.

Wprawdzie Sąd Apelacyjny nie podziela poglądu Sądu Okręgowego, iż brak jest dowodu na zachowanie sześciomiesięcznego terminu, gdyż pozwana nie kwestionowała związku między wnioskiem o ogłoszenie upadłości złożonym 6 czerwca 2005 r. a ogłoszeniem upadłości spółki (...). Tym niemniej powód nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o spełnieniu drugiej ze wskazanych wyżej przesłanek.

Dla uzasadnienia swojego żądania wywodzonego z art. 128 prawa upadłościowego i naprawczego powód wskazywał na fakt, że zgodnie z aktami rejestrowymi pozwanej Spółki (...) sp. z o.o. była współnikiem pozwanej. Tymczasem zgodnie z art. 128 ust. 2 prawa upadłościowego w wypadku upadłego będącego spółką bezskuteczne są czynności dokonane z jej współnikami, ich reprezentantami lub małżonkami, jak również ze spółkami powiązanymi, ich współnikami, reprezentantami i małżonkami. Dla zaistnienia przesłanek z art. 128 prawa upadłościowego i naprawczego konieczne byłoby więc wykazanie, że to pozwana Spółka była współnikiem upadłej (...) sp. z o.o. lub że obie spółki są spółkami powiązanymi.

Definicję spółek powiązanych zawiera art. 4 ust. 5 ksh. Nie ulega wątpliwości, że w dacie dokonywania kwestionowanych czynności upadła Spółka (...) posiadał 1000 udziałów w pozwanej Spółce o wartości 100 000 zł,

przy kapitale zakładowym pozwanego wynoszącym 19 014 900 zł, a więc posiadał 0,5% udziałów, podczas gdy zgodnie z art.4 ust. 5 ksh wymagane jest dysponowanie co najmniej 20% głosów na zgromadzeniu wspólników lub posiadanie co najmniej 20% udziałów. Powód nie wykazał zaś, aby (...) dysponowała 20% głosów na zgromadzeniu wspólników (...) sp. z o.o.

Wobec braku wykazania, aby kwestionowane czynności były bezskuteczne wobec masy upadłości z mocy przepisów art. 127 i 128 prawa upadłościowego i naprawczego oraz brak przesłanek uzasadniających uznanie czynności za bezskuteczne na podstawie art. 527 k.c., za bezzasadne należy też uznać żądanie zasądzenia, na podstawie art. 134 prawa upadłościowego i naprawczego, kwoty 126 725 zł jako równowartości wierzytelności zbytych przez upadłą Spółkę na rzecz pozwanego.

Mając powyższe na względzie i uznając podniesione w apelacji zarzuty za bezzasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.